

Το «φαινόμενο» Έφη Θώδη

Αν και αποφεύγω με θρησκευτική ευλάβεια, θα κάνω μια εξαίρεση και θα ασχοληθώ με το «τηλεσκουπιδαριό» των ελληνικών ΜΜΕ και τους «ήρωες» που παράγουν. Πιστά στην θεωρία, ότι ο κόσμος διψάει για «νούμερα» (που φυσικά φέρνουν και νούμερα), συνεχίζουν αυτή την παραγωγή, με την λογική της «αποθέωσης του τίποτα».

Θα αναλογιστεί κάποιος, ότι δικαίωμα του καθενός είναι, να εκτίθεται κυριολεκτικά και μεταφορικά, στο «διψασμένο» και «αδηφάγο» κοινό, υποβάλλοντας τον εαυτό του, πολλές φορές και σε εξευτελιστικές διαδικασίες. Σωστά, έτσι είναι. Πόσο μάλλον, όταν υπάρχει και το πρόσφορο έδαφος, που παρέχουν τα ανεξέλεγκτα ΜΜΕ και οι διάφορες «κοινωνικές» εκπομπές τους (κοινώς «πρωινάδικα», «μεσημεριανάδικα» κ.ά.). Υπάρχουν όμως και κάποια όρια, τα οποία προσφάτως η κυρία Θώδη τα ξεπέρασε κατά πολύ: Δεν περιορίστηκε απλά στο να «πουλάει τρέλα» (με την υπόδειξη των «υπευθύνων» των διάφορων εκπομπών στις οποίες εμφανίζεται, όπως έχει δηλώσει η ίδια), αλλά προχώρησε κι ένα βήμα παραπέρα (με δική της πρωτοβουλία άραγε;) και άρχισε να πουλάει και ελπίδα.

Έτσι, από εκεί που η κυρία Θώδη ήταν γνωστή (και μάλλον σεβαστή ως όνομα, έστω και σε ένα περιορισμένο σχετικά κοινό) σαν ερμηνεύτρια λαϊκοδημοτικών τραγουδιών (ατάλαντη και «άφωνη» κατ' εμέ, που οφείλει την όποια φήμη της, περισσότερο στον πολύ καλό κλαρινίστα Γ. Δημητρόπουλο, αλλά αυτό δεν έχει και τόση σημασία) και σήμα κατατεθέν των πανηγυριών (που για κάποιες περιοχές και χωριά, εξακολουθεί να αποτελεί μια από τις ελάχιστες επιλογές διασκέδασης), εξαιτίας ενός «χάπενινγκ», όπου κλήθηκε να ερμηνεύσει με την χαρακτηριστική προφορά της το «Can' t take my eyes off you» (I love you baby), δημιούργησε μια παράξενη αίσθηση και έγινε «διάσημη». Η συνέχεια ήταν μάλλον αναμενόμενη. Τα ΜΜΕ βρήκαν ένα ακόμα «λαβράκι» και η κυρία Θώδη, θεωρώντας ότι «έπιασε τον παπά απ' τ' αρχίδα» (κατά την λαϊκή ρήση), δεν άφησε αυτή την «ευκαιρία» να πάει χαμένη.

Η κυρία Θώδη προφανώς και γνώριζε απ' την αρχή το κόστος της «διασημότητας», όταν αποφάσισε να πάρει τον «εύκολο δρόμο» της

αναγνωρισιμότητας, ο οποίος στηρίζεται στην καθιερωμένη συνταγή της «επιτυχίας»: «Δεν έχει σημασία με ποιον τρόπο ασχολούνται μαζί σου, φτάνει ν' ασχολούνται». Έτσι, στην ατέρμονη προσπάθεια διατήρησης στην επικαιρότητα, είδαμε την Θώδη σαν Κλεοπάτρα, Πετρούλα, Μαντόνα, Βουγιουκλάκη, υψίφωνο, μπαλαρίνα, τενίστρια, μαγείρισσα, διαιτολόγο, νύφη. Την είδαμε να τραγουδάει στο μπάνιο της, να «μιλάει» γαλλικά, να τα «χώνει» στον πρωθυπουργό, να χορεύει με...ψάρια, να μας εκθέτει τα «κάλλη» της σε ινστιτούτο μασάζ, να ζητάει πίσω την χαμένη της τιμή, εεε...συγγνώμη, το χαμένο της...αρνί και τέλος να βρίσκεται στον...φυσικό της χώρο.

Αφού λοιπόν η κυρία Θώδη υποδύθηκε και εξάντλησε(;) όλους τους διαθέσιμους ρόλους, συνειδητοποιώντας προφανώς ότι βρίσκεται στην χώρα που ανθεί η φαιδρά πορτοκαλέα, όπου ότι δηλώσεις είσαι, χωρίς καμία ή σοβαρή συνέπεια, προχώρησε ένα βήμα παραπέρα: Καλεσμένη στην εκπομπή «Μπορώ», της γνωστής από την υπόθεση της «φραπελιάς», Άννας Δρούζα, δεν δίστασε να δηλώσει θαυματοποιός και θεραπεύτρια του καρκίνου. Έπεσε δηλαδή στο χαμηλότερο ίσως ηθικό επίπεδο που μπορεί να βρεθεί κάποιος. Στο χαμηλότερο επίπεδο ανευθυνότητας. Έγινε έμπορος της ελπίδας, ανθρώπων που στην απόγνωσή τους, ξέρει ότι μπορεί να πιστέψουν οτιδήποτε και οποιονδήποτε την προσφέρει. Και δεν βρέθηκε ένας εισαγγελέας να την μαζέψει αυτή την κυρία, τουλάχιστον με τις κατηγορίες της απάτης ή της διασποράς ψευδών ειδήσεων. Όπως δεν βρέθηκε κι ένα ΕΡΣ να μαζέψει όλον αυτόν τον συρφετό που διαιωνίζει αυτή την μπούρδα, μέσα από τους τηλεοπτικούς δέκτες και καλά με την μορφή «ρεπορτάζ».

Μέσα σ' αυτή τη παραφροσύνη, ένας απ' αυτούς που θέλησε να επαναφέρει την κυρία Θώδη στην τάξη και να της υπενθυμίσει ότι έχει ξεφύγει από τα «επιτρεπτά» όρια (ακόμα και για τα τηλεοπτικά δεδομένα), ήταν η μάνα της. Μια αγράμματη γυναίκα του χωριού, βγήκε κλαίγοντας και ζήτησε βοήθεια για το παιδί της, «γιατί τον τελευταίο καιρό δεν είναι στα καλά της». Και η απίθανη Θώδη, «έπαιξε» ακόμα και με την μάνα της για να διατηρηθεί στην δημοσιότητα. Δεν δίστασε να την διακωμωδήσει, να κάνει βαρύγδουπες δηλώσεις του τύπου «είναι τυχερή η μάνα μου που με γέννησε» και να την αποκαλέσει ούτε λίγο ούτε πολύ «χωριάτα και αμόρφωτη» (μάλιστα... μίλησε τώρα και η Υπατία).

Κυρία Θώδη (και κάθε κυρία Θώδη), να είστε βέβαιη ότι ανάμεσα στην αγνή «χωριάτα» μάνα σας που απαξιώνετε με τόση ευκολία κι ανάμεσα στην αλλοτριωμένη «πρωτευουσιάνα» Θώδη, η επιλογή του «κοινού» είναι μάλλον εύκολη. Το θέμα είναι αν είστε σε θέση να το αντιληφθείτε. Όπως είναι αμφίβολο

αν μπορείτε να αντιληφθείτε, πως άλλο «τραγουδώ στα πανηγύρια» κι άλλο «είμαι για τα πανηγύρια»...